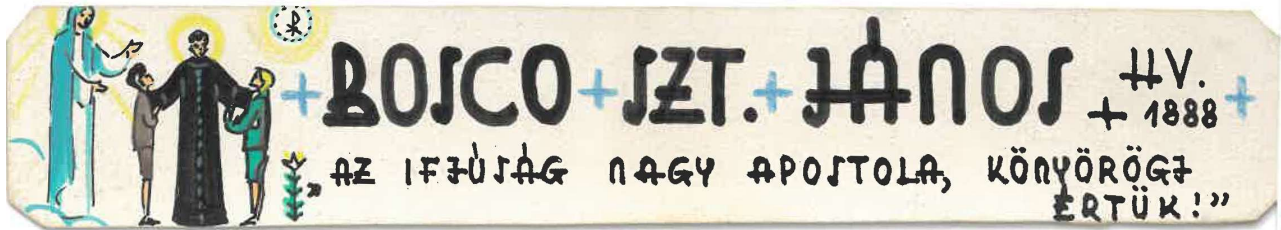

Január 31.

Bosco Szent János

Bosco Szent János - a fiatalság atyja és mestere

Bosco János 1815. augusztus 16-án született egy paraszteszaládban, Castelnuovo d'Astiban. Édesapja János két éves korában meghalt, így édesanyjának, Margitnak egyedül kell felnevelnie három gyermekét. Margit bölcs nevelő, kitartásának és határokat nem ismerő hitének segítségével mélyen vallásos légkört alakít ki családjukban. János már kicsi korától kezdve pap szeretett volna lenni. Kilenc éves korában álmot látott, amely meghatározta küldetését: „Legyél alázatos, erős és állhatatos” - mondta neki egy asszony, aki ragyogott, mint a nap, „és akkor, amit majd látsz, hogy ezekkel a farkasokkal történik, akik bárányokká válnak, te is ezt fogod tenni gyermekeimmel. Én leszek a tanítómestered. A maga idejében mindent meg fogsz érteni”. János már gyermekkorától kezdve gyakran kötötte le társait bűvészmutatványokkal, amelyeket kemény gyakorlással sajátított el a munka és az imádkozás között.

Az idős Calosso atya volt első lelki vezetője, ő indította el a papi tanulmányok útján, amelyekért nagy erőfeszítéseket tett, míg végül is el kellett hagynia a családi házat. Hogy tanulásának költségeit fedezze, fiatalkorában több mesterséget is kitanult, melyekre később megtanította a fiúkat is az oratóriumban: volt szabó, asztalos, cipész, kovács, lakatos, pincér, házitanító, megtanult kottát olvasni és több hangszeren játszott. Diákként Chieriben létrehozta a „Vidámság Társaságát”, amelybe összegyűjtötte a városka fiataljait. Később itt járt szemináriumba is, és 1841 júniusában pappá szentelték. Akkori lelki vezetője, Cafasso atya azt tanácsolja neki, hogy tökéletesítse tanulmányait az egyházi kollégiumban. Közben János maga köré gyűjti az első gyermekeket, és megszervezi a vasárnapi Oratóriumot, az első időkben mindig máshol, később azonban megmaradnak Valdoccóban. Édesanyja, Margit, most már idős asszonyként, elfogadja a meghívást, hogy Torinóba jöjjön és segítsen fiának. A gyermekek számára ő lesz „Margit mama”. Szállást adott az otthonlan árváknak, megtanítja őket egy szakmára, és arra, hogy szeressék az Urat, együtt énekel, játszik és imádkozik velük. Tiltotta az önsanyargatást, de megkövetelte a munkát, amiben ő maga élen járt. Szerényen öltözött, és került minden luxust. Hihetetlenül gyorsan tanult, éjszakánként olvasott vagy írt, a pihenés, az alvás idejét rövidítve meg. Az első gyermekekből lesznek később az első munkatársai is. Így fejlődik ki az a híres nevelési módszer, amit „megelőző módszernek” hívunk: „Legyetek a gyermekekkel, előzzétek

meg a bűnt ésszel, hittel és szeretettel. Legyetek szentek, és szentek nevelői. Vegyék észre a gyermekeink, hogy szeretjük őket!" A szalézi pedagógia fontos elemei a szeretetteljesség, a nevelő személyes jelenléte és példája, a párbeszéd, a befogadás, a kimutatott szeretet, a vidámság, a segítő, tevékeny, dinamikus élet. Don Bosco jelenléte az oratóriumban meghatározó volt: mindig ott volt a gyerekek között, együtt játszott velük, így pozitív hatást gyakorolhatott rájuk, megelőzte, hogy rosszat tegyenek, példájával nevelt. Alacsony termetű, nagy testi erejű ember volt, de mindig a szeretet eszközét használta, sosem élt fenytéssel. Már életében számos csodájáról tudunk: betegeket gyógyított meg, több profetikus álma volt, melyekben meglátta a jövőt. Könnyedén olvasott a fiúk lelkében, és hihetetlen szeretet és öröm sugárzott belőle. Ma úgy mondanánk: karizmatikus vezető volt, híres ember, "sztár". Népszerűségét azonban egyszerű eszközként használta: hogy a fiatalok lelkét megmentse, és elvezesse őket Istenhez. Sikereit Szűz Máriának tulajdonította, és még szerzetesrendjét sem magáról nevezte el, hanem kedvenc szentjéről, Szalézi Szent Ferencről, az ő égi pártfogásába ajánlva fiait. Idővel az első munkatársakból XI. Piusz pápa segítségének köszönhetően létrejön egy szerzetes társaság, melynek célja a fiatalok megmentése, küzdve a szegénység minden fajtája ellen. Mottójuk a következő: *„Lelkeket adj nekem (Uram), minden mást vegyél el"*. A fiatal Savio Domonkos lesz a megelőző módszer első gyümölcse.

A Segítő Szűz Mária, aki mindig segítette Jánost a művében, számtalan kegyelmet ajándékozott neki, köztük egészen különlegeseket is, és mindig volt elegendő pénz is a vállalkozásokhoz. Segítette a róla elnevezett bazilika megépítését is. Szűz Mária segítségével Mazzarello Máriával megalapította a Segítő Szűz Mária Leányai Intézményét. A jötevőkkel és laikus segítőkkel együtt létrejön a Szalézi Munkatársak Egyesülete.

Don Bosco 72 éves korában, a munkától kimerülve halt meg 1888. január 31 -én. Ma már a Szalézi Család az egész világon jelen van. II. János Pál pápa Don Boscót halálának századik évfordulóján a *„fiatalság Atyjának és Tanítójának"* nevezte.

1929. június 2-án XI. Piusz pápa avatja boldoggá, majd 1934. április 1-én szentté.

Február 1.

Antióchiai Szent Ignác püspök és vértanú

Antióchia városának harmadik püspöke, akit kortársai Isten iránti szeretetért „Isten-hordozónak” (Theophoros) neveztek.

A hitbéli hagyomány szerint ő volt az a kiseded, akit üdvözítőnk az alázatosság példájaként állított tanítványai közé: „Ha meg nem tértek, s olyanok nem lesztek, mint e kiseded: nem fogtok bemenni mennyeknek országába.” (Máté 18, 2-3)

Ignác serdülő korában Szent János tanítványa lett, később Antióchia püspökének választották. Püspöksége alatt a Domiczián-féle üldözés fenyegette az egyházat. Ignác böjtölés, tanítás, imádság és egyéb szellemi erősítés által óvta híveit a veszélytől. A szeretet legnagyobb fokának tartotta, ha életét is odaadhatja híveiért, ezért legforróbb vágya volt vértanú halált halni.

Az alkalmat Traján császár teremtette meg. Legyőzván a dákokat hála-áldozatot mutatott be bálványainak és erre készítette Szent Ignácot is. Szent Ignác keresztényi hitét nem adta fel, a császárnak kifejtette nézetét, hogy csak egy az Isten, ki az eget, a földet, a tengereket, s mik ezekben vannak, teremtette. A császár kimondta rá az ítéletet, miszerint láncra veretve Rómába szállítsák és vadállatokkal tépessék szét. A tengeri út során leveleket írt és küldött a szomszédos egyházakhoz és Rómába is. Leveleiben buzdította a püspököket és a híveket, hogy hűek legyenek az igaz hitükhöz, Rómától pedig azt kérte, ne akadályozzák meg vértanúságát. A tengeren hajózva több kikötőt érintettek, ahol a keresztény hívők a vértanúságra készülő püspököt köszöntötték, fájdalmukat és tiszteletüket fejezték a kivégeztetés miatt. A hajó Szmirna városában is kikötött, ahol Ignác barátja, Polikárp tiszteletteljesen csókolta meg Ignác láncait és ahol a szomszéd egyházak püspökei és hívei is jelen voltak, hogy szeretetük tiszteletük és részvételük zálogát a szent püspöknek bemutassák. Ignác kérte őket, hogy szeressék egymást és állhatatosak maradjanak hitükben az üldözések idején is.

A római Színkörben Ignácot a vadállatok szétépték, percekben belül csak vastagabb csontjai maradtak meg a viadal helyszínén. A csontokat a keresztények összegyűjtötték, tisztas helyre vitték és egy éjszakán át imádkozva virrasztottak mellette. Városról városra vitték az ereklyét, míg Antióchiában eltemették.

Szent Ignác ereklyéi később, a VII. században Rómába kerültek, nagyobb része Szent Kelemen templomába, kisebb részei más templomokba.

Szent Ignác püspök Isten egyszülött fiát hordozta szívében. Példája számunkra is követendő: tartsuk tisztán szívünket és készítsük el azt szeretetben gazdag cselekedetek által Urunk fogadására. Ő eljön és velünk marad az Atyával.

† Tekints mindenható Úr Isten gyarlóságainkra, hogy mi, kikre saját cselekedeteink súlya nehezül, Szent Ignác vértanú és püspök dicsőséges közbenjárása által védettessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Február 2.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe

Az egyházban Boldogasszony tisztulásának, Krisztus bemutatása ünnepének és Gyertyaszentelőnek is nevezik ezt a hármas ünnepet.

Boldogasszony tisztulása, Krisztus Urunk bemutatása:

Az Ószövetségben Isten megparancsolta, hogy az asszony, aki fiút szül negyven napig tisztulás miatt maradjon távol a templomtól, majd utána áldozzon Istennek egy egyesztendő báránnyal, gerlicével vagy galambfival. Szintén meg volt parancsolva, hogy az elsőszülött fiúgyermeket az Úrnak szenteljék. A mai evangéliumban így olvasható: „Miután beteltek Mária tisztulásának napjai, Mózes törvénye szerint föl vitték Jézust Jeruzsálembe, hogy az Úrnak bemutassák, mint írva van az Úr törvényében: hogy minden fiúgyermek, ki a méhet megnyitja, az Úrnak fog szenteltetni; s hogy áldozatot adjanak, miképp mondva van az Úr törvényében, pár gerlicét vagy két galambfiat.” (Lukács 2, 22)

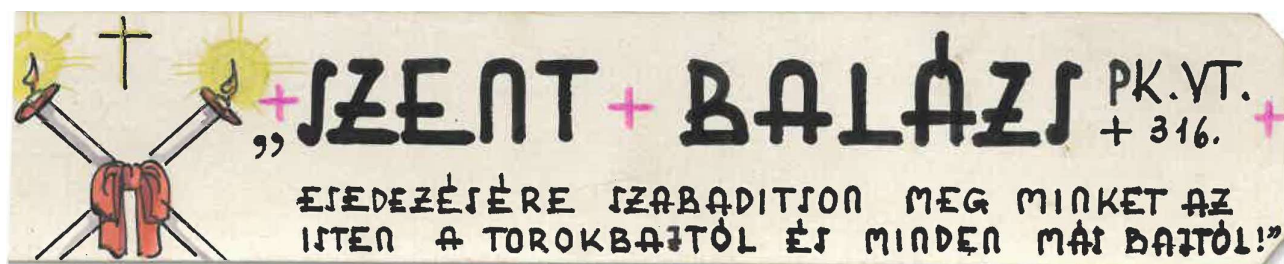
Gyertyaszentelő:

Az égő viaszgyertya Krisztusnak jelképe, Isten Mózesnek a bokorban láng formában jelent meg, ill. Krisztust a Világ Világosságának nevezik. Az Anyaszent egyház ezen a napon hívei közé viszi az égő viaszgyertyát, Krisztus jelképét.

† Örök mindenható Úr Isten, alázatosan kérjük fölségedet, hogy valamint egyszülött fiad ma a mi testünk állományával a templomban bemutatott: úgy add, hogy megtisztított lélekkel mutattassunk be neked. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 3.

Szent Balázs püspök és vértanú

Különbé nyavalyákkal látogatja meg Isten a halandókat azért, hogy azokat intse és fenyítse, hogy jóságukat próbára tegye, vagy hogy így mindenhatóságát nyilvánosságra hozza. Ugyanakkor orvosságot is ad, segíti a lelki gyógyulást is. Hozzá folyamodunk hát bajainkban, és hogy bizonyosan meghallgasson minket, szentjeihez is fordulunk közbenjárásukat kérve. Szent Balázs püspököt azzal dicsőítette az Isten, hogy esedezésére a torokbajban szenvedők kapjanak segítséget, gyógyulást.

Szent Balázs Örményország Szebaszte városában élt a harmadik században. Gyermekkorától fogva gyakorolta a keresztényi hitet és életet, megőrizte ártatlanságát, került a tisztátlan beszédet. Orvos volt. Városában hamar felfigyeltek erényességére és püspökké választották. A püspöki feladatait nagy buzgósággal végezte. A Liczin-féle keresztényüldözéskor hívei arra kérték, vonuljon vissza a veszély elől. Kiment az erdőre, egy sziklaüregbe költözött és imádsággal, elmélkedéssel töltötte idejét, kérve Istent, hozzon békét egyházára. A sziklabarlangba korábban vadállatok jártak megpihenni. Szent Balázst sem bántották, sőt a beteg állatok menedéket kerestek nála, őket meg is gyógyította.

Agrikola, a város főparancsnoka a keresztények kínzására vadállatokat kerestetett a szolgálóival, akik megtalálták a sziklabarlangban Szent Balázst vadállatokkal körülvéve. Agrikola fegyvereseket küldött, hogy Szent Balázst megkötözve vigyék a városba. Szent Balázs elé út közben több beteget vittek, akiket megáldott és ezzel meggyógyultak. Egy asszony fiának szálla akadt a torkán, belenyúlt a gyermek szájába keresztel megjelölte és imádkozott, mire a gyermek meggyógyult. Egy szegény asszony elbeszélte neki, hogy egy farkas elvitte az egyetlen sertését. Szent Balázs megnyugtatta az asszonyt, mire a farkas visszahozta a sertést.

A városban Agrikola előtt Szent Balázs állhatatosan kitartott hite mellett, erre Agrikola három órán át vesszőztette. Másnap felfüggesztette és testét megmarcangoltatta. Hét hívó asszony gyűjtötte össze Szent Balázs véré, akiket ezért megkínóztatott és lefejeztetett. Szent Balázst ezután a tóba vetették, de ő keresztet vetett a vízre és úgy járt a víz felszínén, mint Jézus, nem merült el. Isten megdicsőítette őt. A főparancsnok kimondta rá a halálos ítéletet. Mielőtt ez végrehajtatott volna, Szent Balázs Istenhez folyamodott, annak áldását kérte mindazon szenvedőkre, kik azt Szent Balázs közbenjárása által kérik. Lefejezték, testét a keresztények tisztelettel eltemették, az Úr pedig nagy csodákkal dicsőítette azt.

† Úr Isten, ki minket Szent Balázs püspök és vértanú évfordulati ünnepével megörvendeztetsz, engedd kegyelmesen, hogy kik vértanúi halálának emlékét üljük, védelmének is örvendjünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 4.

Korzini Szent András püspök

Florenz városának egyik előkelő családjából, a Korzini családból származik Szent András. Apja, Korzini Miklós és anyja, Pellegrina sokáig magtalanok voltak. A Boldogságos Születet kérték nagy áhítatossággal, hogy közbenjárjon gyermekáldásért az Úr Istennél, egyben a születendő gyermeket az Úr szolgálatára ajánlották fel. A segítség nem maradt el, az istenfélő házasokat meghallgatta az Úr. 1302. november 30-án megszületett András. A szülés előtti éjjel Pellegrinának különös álma volt, nevezetesen, hogy farkast szült, ki nemsokára báránnyá változott. A jó szülők a legnagyobb szorgalommal nevelték gyermeküket. Amikor képes lett a tanulásra, az Úr félelmével kezdték a bölcsesség tanítását. Amikor azonban András serdülni kezdett, szüleit nem becsülte, velük tiszteletlen, durva, engedetlen volt. Vadászással, játékkal és civakodással töltötte napjait, Isten házáat pedig elkerülte. Illettek rá a Szentírás szavai: „A balgatag fiú anyjának szomorúsága.” (Példabeszédek 10,1) Pellegrina nem szünt meg gyermekét inteni, fenyíteni, ugyanakkor kérni a Istent, térítse a jóra Andrást. Kéréseit a Boldogasszonynak Karmelhegyi szerzetesek kolostorában tisztelt szentképe előtt intézte Istenhez (ahol korábban gyermekáldásért is fohászokdtek és ahol a születendő gyermeküket Istennek ajánlották). A fohász meghallgatásra talált. Amikor András rossz társaival mulatságra készült, Pellegrina sírva szólította meg őt. „Valóban farkas vagy te, mint álmomban láttam. Mikor jön el az idő, hogy báránnyá váljál?” Édesanyja siránkozásán megindult András szíve és az isteni malaszt erejétől meghatva, szégyellni kezdte korábbi cselekedeteit. Kis idő múlva a karmelhegyi szerzetesek templomába ment, ahol a Szent Szűz képe előtt térdelve imádkozott közbenjárásért, hogy a farkas báránnyá változhasson és az undokságaitól megtisztulva szelíd báránnyá válhasson. Sokáig maradt a templomban imádkozva és elmélkedve, szülei is itt találtak rá. Elhatározta, hogy a szerzetesek körébe lép, jelentkezett a rend vezetőjénél, Jeromos atyánál. Szüleitől zokogva kért engedelmet a bántásokért, akik örömmel ajánlották fel megtért fiúkat újra Isten szolgálatára.

A szerzetes életben Andrásnak a legutolsó munkákat kellett elvégeznie: kapus, konyhaszolga, folyosó- tisztogató, majd a falvakban alamizsna szedő. Egy alkalommal az alamizsna gyűjtéskor korábbi társai gúnyos nevetéssel követték őt. András önerősítésre az Úrhoz fohászokdott. A szerzetesek közt hamar kitűnt életmódjával, imádságaival, elmélkedésével, sanyargatásaival, munkavégzésével. Korábbi vétkei többször

jelentkeztek nála, de nem engedte, hogy újra felerősödjének. Papnak szentelték, de első áldozatát nem a szokásos pompával mutatta be, hanem csak szerényen. Több csodát is művelt az Isten András könyörgésére. Egy mellsorvadásos leányt, egy száraz fájdalomban sínylődő rokont és egy vakot gyógyított meg csodálatosan. Elöljárói Párizsba küldték, hogy papi tanulmányait tökéletesítse. Három év múlva tért vissza, akkor tartományi előljárónak választották. Szívre ható beszédei miatt, amivel a bűnösöket megtérésre bírta, a követői apostolként tisztelték.

Isten kihívta kolostori magányából, püspökké választották. A feladat elől elmenekült, elbujdosott, nem akarta vállalni. Egy kisgyermek árulta el hollétét. Végül 1360-ban püspökké szentelték. Püspökként semmit sem változtatott korábbi erkölcsgyakorlatain. Buzgóbban imádkozott és virrasztott, azt tartotta, úgy illő, ha rangban felette áll másoknak, a tökéletességre nézve is álljon felette. Folytatta sanyargatásait, naponként elmondta a bűnbánók zsoltárát, a szegényeket hetente maga köré hívta és megmosta lábukat Jézus példájára. A makacs és megátalkodott bűnösöket felkereste és nem nyugodott, míg meg nem békítette szívüket.

Áldás dús életét 1373-ban fejezte be. Karácsony éjjelén álmot látott: a Boldogságos Szűz jelentette neki, hogy vízkereszt napján meg fog halni.

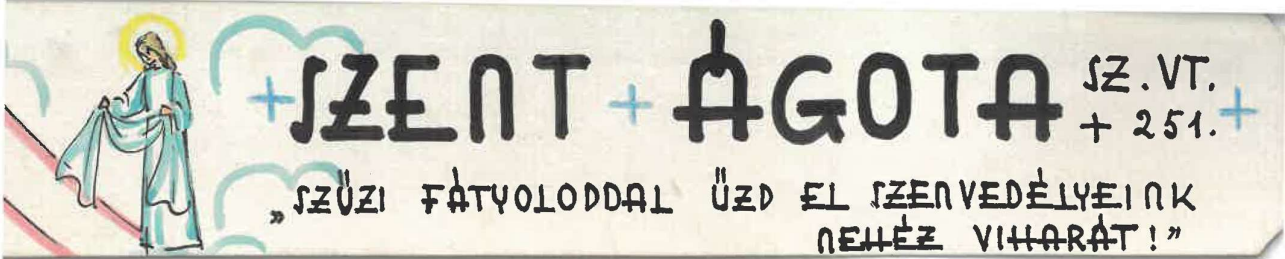
Ereklyéi jelenleg Florenczben tiszteltetnek.

Szent András élete vigasztalásul szolgáljon azoknak a szülőknek, akiknek gyermekei az erkölcs útjáról letértek, és öröm helyett szomorúságot okoznak. Élete bizonyítja, hogy Isten néha előbb, néha később, de meghallgatja a hozzá könyörgőket. Tanulság az is, hogy a régi barátságot, amely a jótól visszatart bennünket, el kell hagynunk, mert az a gonosz lélek köteléke, amellyel az erénytől visszaránt.

† Úr Isten, ki egyházadban mindig új erény-példákat támasztasz: add, hogy néped Szent András püspök nyomdokait úgy kövesse, hogy jutalmát is elnyerhesse. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 5.

Szent Ágota szűz és vértanú

Szicíliában gazdag szülőkötől származott. Kisgyermek korától fogva keresztény jámborságban nevelkedett. Gazdagsága és szépsége azonban sokak érdeklődését felkeltette. Kvintián, Szicília főparancsnoka szerette volna hitvesének Ágotát, tisztos vagyonára rátéve kezét. Értosült azonban arról, hogy Ágota keresztény és szűzességét megtartani szeretné. Ebben az időben zajlott a Deczius- -féle keresztényüldözés. Kvintián tehát Ágotát hite miatt fogságba vetette és azon munkálkodott, hogy hitét elvegye, vagyonát megszerezze. Elsőként átadta Őt Afrodízia parázna asszonynak, hogy gonosz leányaival elcsábítsa. Egy hónap után a parázna asszony jelenteni kényszerült Kvintiánnak, hogy Ágotát ily módon eltántorítani szűzességétől és hitétől nem lehet. Ágota a tisztátlanok között Krisztushoz esedezett, Afrodíziának pedig azt mondta, hogy lelke megszilárdult és Krisztuson alapszik.

Kvintián kínoz eszközökhöz nyúlt. Ágotát vallatta, ki bátran kijelentette, hogy Krisztus szolgálója, akinek szolgálni egyedül igazi szabadság, hogy a bálványok, melyeket imádnak, kétes erkölcsűek. Kvintán Ágotát arcul csapta és börtönbe vetette. Másnap Ágota állhatatossága miatt csigára feszítette testét és megmarcangoltatta. Ágota kínok között is vallotta, hogy „nem mehetek a mennynek örömébe, míg testem meg nem kínoztatik”. Kvintián parancsot adott a hóhéroknek, hogy Ágota melleit metéljék le. A börtönbe visszavezettetve pedig megtiltotta, hogy bármely orvos hozzá közeledjen. Az Úr a kínozások közepette sem hagyta el hű szolgáját. Amikor Ágota a börtönbe visszavezettetett, segítség nélkül vérben fetrengett, az Úr küldött neki orvost és vigasztalót. Egy aggférfi alakjában jelent meg nála Szent Péter, aki meggyógyította, teljes testi épségét helyreállította. Szent Ágota a földre borulva mondott hálát Istennek miközben nagy fényesség vette körül, amelytől az őrzői megijedtek. Harmadszor is maga elé hívatta őt Kvintián, amikor cserepeken és szikratűzön hemperegtette. Ágota elbágyadva a kínozástól folyamodott Istenhez, hogy most már vegye magához lelkét. Erre nagy földindulás támadt, a ház egy része összeomlott és két tanácsost maga alá temetett. A város népe is fölzúdult Kvintián ellen, aki e veszedelmet előidézte. Ágota Istenhez imádkozva adta ki lelkét. A temetésén fehér ruhába öltözött férfiak vitték koporsóját, a szűz fejéhez egy táblát tettek: „Szent elme, tökéletes tisztelet Istennek, és szabadulás a hazának.” Ez a tábla később Kremonába került. Az istentelen Kvintián egy folyóba fulladt.

Az Isten Szent Ágotát sok csodával dicsőíti. Katana városát, hol Szent Ágota szenvedett, sokszor megmenekítette az Etna tűzhányó kitörésekor kiömlő lávától. Ekkor Szent Ágota fátylát, mely ereklyéi fölött van elhelyezve, vitték ki a lakosok a tűzfolyadék ellen, amely sokszor elhárította a veszélyt.

Szent Ágota szűz a hosszú kísértésektől úgy szabadult, hogy elméje Krisztussal foglalkozott. Ha hozzá futunk szorongatásunkban, ő számunkra is odanyújtja védő karját, erősségünk lesz ellenségeink ellen, védve leszünk szárnyai árnyékában.

† Úr Isten, ki Szent Ágotát fürtelem helyén épen megőrizted, és a kínzások közepett győzelemre segítéd: add szent malasztodat, hogy a földi élet kísértetei közt szent nevedben állhatatosan küzdjünk, s végre hozzád jutván az örök élet örömeiben részesek legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Február 6.

Szent Dorottya szűz és vértanú

A kappadóczi Cezaréában élt Dorottya a családjával a szüzesség és a keresztény hitelesség koszorújával felvértezve. Szépsége, okossága, alázatossága és tisztasága ismert volt az egész környéken. A Diokleczián- féle keresztényüldözés erősen dühöngött akkor. A kegyetlen császár főtisztje, Szapricz kívánta Dorottyát látni. Fölszólította, hogy nyújtson áldozatot a bálványoknak, amint a császár megkívánta. Dorottya alázatosan válaszolt: „Mert írva van: Csak Uradat, Istenedet imádd s egyedül neki szolgálj.” Arra kérte a főtisztet, ítélje meg, vajon a földi császárnak kell-e engedelmeskedni vagy a mennyeknek. A főtiszt figyelmeztette, ha nem áldozik a bálványoknak, megkínkoztatja. Mire Dorottya válasza: a földi kínzás csak rövid ideig tarthat, de a gehenna tüze örökké. Nem fél a kínzásoktól, mert az Úr mondja: „Ne féljete azoktól, kik megölik a testet, a lelket pedig meg nem ölhetik, hanem inkább attól féljete, ki mind a testet, mind a lelket a gehennába veztheti.” (Máté 10,28) Szapricz felfüggesztette Dorottyát egy csigára és lógni hagyta. Dorottya közben ismét szólt hozzá. Cselekedje meg hamar, amit tenni akar vele, különben meg nem láthatja, akit annyira látni óhaj. Nevezetesen Krisztust, aki istensége szerint mindenhol jelen van, embersége szerint az Atyának jobbán ül a mennyországban, ahol nincsen tél, csak örök tavasz, ahol a rózsák és a liliomok mindig virítanak. Szapricz is részese lehetne mindennek, ha keresztényé lenne. Szapricz Dorottyát átadta Krisztának és Kallisztának, akik korábban keresztények voltak, de a keresztényüldözés miatt hitüket megtagadták, hogy csábítsák el Dorottyát, térítsék el hitétől és szüzességétől. Dorottya Istenhez fohászzkodott, hogy elcsábítani ne tudják és hogy Isten a két hitehagyott nőt, mint megtérő bűnösöket, keresztény nyájához fogadja vissza. A két nő a főtisztnek őszintén megvallotta, hogy Dorottyát elcsábítani nem tudták és keresztényi hitükhöz visszatértek. Szapricz Dorottya szeme láttára égettette meg Krisztát és Kallisztát, és juttatta őket a vértanúk dicsőségébe. Dorottya tagjait újra csigával feszítette ki, testét fáklyákkal égettette meg és arcul verette. Dorottya eközben is azt kérte kínzóitól, hogy igyekezzenek, mielőbb láthassa mennyei jegyését. Szapricz lefejeztette.

A vesztőhelyre menő szüzet egy Teofil nevű ügyvéd gúnyosan arra kérte, hogy ha a mennyországba jutott, küldjön neki onnan rózsát és almát. Dorottya a lefejezése előtt kis időt kért a hóhértól, majd egy kisgyermeknek egy kendőben három szál rózsát és három almát adott, hogy vigye le Teofilnak, mint az ő ajándékát. Közben Teofil társainak mesélte mit kért Dorottyától, mikor a gyermek az ajándékkal megérkezett.

Bámulva vizsgálták a gyönyörű rózsaszálakat és az almákat, melyeknek csutkáján friss, zöld levelek függtek, miközben Kappadókiában február volt, a kerteket jégvárta borította. E csodálatos ajándék elgondolkodtatta Teofilt, aki később kereszténnyé lett, nyíltan vallotta hitét és Krisztust. Később, mint Szent Teofil került a vértanúk dicsőségébe Jézus szent nevéért.

Szent Dorottya nem a jelen élet sanyarúságát, hanem a jövő életet tartotta szem előtt. A rövid ideig tartó gyönyörűségért nem adta oda az örökké tartót.

Szent Kriszta és Szent Kalliszta története lelkesítsen minket, hogy ne csüggedjünk, ne essünk kétségbe Isten irgalmáról. Isten irgalmas és kegyes befogadni a tékozló fiút. Csak folyamodjunk hozzá és fogadjuk el a hívást, mint Szent Teofil, és üdvözülünk.

† Bocsásd ki, Uram, szent malasztod erejét alázatos szolgálóidra, mely támogasson minket a rossz példák csábításai közt és világosítsa föl elménket, hogy bűnös állapotunkat fölismerjük, és penitenciát tartván, általad kegyesen fogadtassunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.